N.° 114.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 5. Grudniu 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

Z wydz. administracyyn. sekcyi I. Względem poboru podatku patentowego.

PREFEKT departamentu Płockiego. Ogłosiwszy iuż przez Nr. 112 dziennika departamentowego, prawo seymowe z r. 1811 stanowiące podatek patentowy, iako też podawszy rownie w Nrze. 113. dziennika departamentowego dekret Nayiaśn. Pana pod dniem 14. Lutego r. b. w Dreźnie w dopełnieniu tegoż prawa zapadły, do publiczney wiadomości; następuiącą teraz w myśl tegoż prawa i dekretu Królewskiego wszystkich obywateli i mieszkanców obiaśniaiącą, a Podprefektów, Burmistrzów i Woytów obowiązuiącą wydaię instrukcyą.

A. Nayprzod co do obowiązkow obywateli i mieszkańcow z prawa i dekretu Krolewskiego wynikaiących.

Obowiązki, iakie powyższe ustawy na mieszkanców wkładaią, są następuiące:

1. O d. 1. Czerwca r. b., każdy bez rożnicy płci, sprawuiący lub sprawować chcący iakiekolwiek rzemiosło, kunszt, handel, lub utrzymuiący iakową fabrykę, obowiązanym iest na każdy rok oddzielnie i wcześnie na takowy sposob zarobkowy (za opłatą prawem do skarbu postanowioną) uzyskać patent, ktory na papierze stęplowym gr. 10 wydawanym będzie.

2. Obowiązek ten, nie tylko stosuie się do osoby tak: iż nikomu nie wolno używać cudzego patentu pod karą poczworną, lecz też na każde oddzielne rzemiosło, kunszt, handel, lub fabrykę, chociażby przez iednę osobę sprawowanych razem było kilka, osobny patent uzyskanym bydź powinien pod karami, iakie prawo w § 5 wskazało, w czém Woyci i Burmistrze, rownie iak wszelkie władze sądowe, skarbowe i policyyne skutku prawa dostrzegać są obowiązane.

3. Z obowiązanie to co do handluiących, winno iednakże bydź rozumiane w tym sposobie:

a. Iż kupcy hurtownicy, całkownicy, przedaiący towary ryczałtem, tyle mieć powinni patentów, ile oddzielnych rożnego rodzaiu prowadzą handlów.

b. Że kupcy cząstkowi, ktorzy cząstkowo tylko iako to: na łokcie, funty lub kwarty, towary i trunki przedaią, obowiązani są uzyskać patent na ten gatunek towarów, ktory w taryffie do naywyższey opłaty iest położony.

c. Ze kupcy bez rożnicy więcey niż ieden utrzymuiący sklep lub magazyn, tyle na każdy sklep lub magazyn uzyskać winni patentów, ile podług powyż-

szych obiaśnien mieć na ieden powinni, to ieſt: że każdy magazyn i sklep tak będzie uważanym, iakby oddzielny ſtanowił handel.

d. Że nakoniec fabrykanci i rzemieślnicy własne towary na swoy własny zysk przedaiący, płacąc podatek od fabryki i rzemiosła, nie będą uważani iako kupcy, ieżeli tylko ieden sklep lub magazyn posiadaią; ieżeli zaś utrzymuią ich więcéy, oddzielnie z nich do patentow, tak iak ad e, będą pociągani.

4. Opłatę patentową iakiey każdy rodzay zarobku podlega, oznacza taryffa do prawa seymowego dołączona; ſtanowioną zaś będzie dla każdego Kontrybuenta na każdy zarobek przez szczegolne spisy, ktore Urzędnicy gminni rokrocznie w miesiącu Liſtopadzie sporządzać będą, z ſtrony Podprefekta przeyrzane i zrewidowane, a przez Prefekta zatwierdzone.

5. Od opłaty patentowéy, taryffą do prawa załączoną oznaczonéy, nikt nie ieſt wolnym, procz tych, ktorych samo prawo:

a. w § 13 raz na zawsze.

b. a w § 14. na 6 lat, uwolniło.

Uwolnienie w § 14 Cudzoziemców, nie ſtosuie się do fabrykantów tytuniu i tabaki, ktorzy osobnym dekretem Królewskim z dnia 8. Maia r. b. do opłaty patentowéy z tegoż zarobku są pociągnieni. Chociaż zaś zarobki w prawie pod § 13 i 14 wymienione, są od opłaty podatku wolne, przecięż wymagaią oddzielnych patentow, ktore im bezpłatnie iedynie na papierze ſtęplowym groszy 10 wydawane będą.

6. Wszelkie zaś inne zarobki, iakiegokolwiek bądź rodzaiu, chociażby nawet w taryffie z nazwiska wymienione nie były, nie są przeto od podatku patentowego wolne, lecz opłata na takowe ſtanowiona będzie w ſtosunku tych, ktore z innemi maią związek.

7. Z osob na wspolny zysk ieden zarobek prowadzących, każda patent oddzielny mieć powinna, rownie iak żona oddzielnym od męża zarobkiem trudniąca się.

8. Już wyżéy powiedziano: że spisy osob podatkowi temu ulegaiących, w miesiącu Liſtopadzie każdego roku przez Woytów i Burmiſtrzów robione bydź maią, i że dopiero po zatwierdzeniu przez Prefekta wskazywać będą, iakiey kto opłacie podlega. Podług takowych więc przez Prefekta zatwierdzonych spisów, opłata podatku patentowego naydaléy do oſtatniego Lutego każdego roku, przez Kontrybuentow na wsiach zamieszkałych do rąk Woytów, a w miaſtach do rąk poborców mieyskich, wniesioną bydź powinna.

Opoźniaiący się z wniesieniem podatku, nie tylko śrzodkom exekucyi naysurowszéy podpadnie, lecz nadto, iako przeſtępuiący prawo i sprawuiący sposob zarobkowy bez patentu, ukaranym podług § 5 prawa zoſtanie.

9. Patent każdy służy tylko na ieden rok etatowy, zaczynaiący się od dnia 1. Czerwca roku każdego a z dniem oſtatniego Maia roku następuiącego konczący się, i co rok za opłatą, w sposob powyżéy opisany uſtanowioną, odnawianym będzie. Patenta więc, ktore w miesiącu Lutym wydawane będą, służyć zawsze maią na rok etatowy od d. 1. Czerwca następuiącego zaczynaiący się.

Burmiſtrze w miaſtach wydawać będą patenta zaraz za wniesieniem podatku przez Kontrybuenta, Kontrybuenci zaś na wsiach zyskiwać one będą przez Woytów właściwych, ktorzy odebrawszy od nich podatek, i wniosłszy takowy do kass powiatowych, dla nich patenta wykupią i wręczą.

10. Lubo spisy osob co rok tylko robione będą, przecięż tym sposobem prawo nieścieśniło wolności zaczynania iakowego zarobkowego sposobu. I owszem każdy ktoryby po ukonczonym spisie życzył sobie przedsięwziąść inny iaki zarobek, może

zyskać patent; w takim iednakże razie, podaiąc się przez Woyta lub Burmiſtrza, złożyć powinien w proſt na zapewnienie opłaty wpierw niż patent użyszcze, taką kwotę, iaka wyrachowaną zoſtanie za czas, ktory do konca roku niedoſtaie, a to od początku tego kwartału, w ktorym się do patentu podaie.

11. Wolno także każdemu z iedney do inney w ciągu roku przechodzić profeſſyi etc., lecz natenczas patent odmienionym bydź musi; a ieżeli zaś zarobek nowo zaczęty wyższey podlega opłacie, przenosząca kwota opłatę pierwszego patentu na ręce Woyta lub Burmiſtrza złożoną bydź powinna. Obowiązkowi dopłaty podobney podlega rownie ten, ktory z niższego do wyższego rzędu miaſta, gdzie wyższa opłata na zarobki oznaczona, przenosi się.

12. Na przypadek gdyby kto oryginalny zgubił patent, powtorną iego expedycyą zyskać może, byle tylko na zabezpieczenie skarbu od wszelkiego podſtępu u Woyta lub Burmiſtrza wyrownywaiącą opłacie kwotę, w depozyt złożył, ktora po upłynieniu roku, gdy żadne nadużycie nieokaże się, zwroconą mu będzie.

13. Dla dogodności zaś Kontrybuentow ktorzyby więcey expedycyi swego patentu potrzebowali, poſtanowiono: iż mogą takowe expedycye uzyskać, ktore im bez powtorney opłaty iedynie tylko na ſtęplu 10 gr. wydawane będą. O takowe kilkorakie expedycye zaraz przy spisie żądania swe Kontrybuenci podać powinni.

14. Gdy zaś tym sposobem uzyskanie patentu w każdym czasie ieſt ułatwione, przeto żadney wymowki iuż niemasz dla Kontrybuentów, gdyby okazać nie mogli patentu, na wezwanie iakieykolwiek bądź władzy; owszem w takim razie bez dalszego tłomaczenia na pierwsze doniesienie natychmiaſt ukaranemi zoſtaną, podług § 5 prawa, a kara od nich iako krzywdzących dochod skarbowy przez exekucyą ściągnioną zoſtanie, z ktorey połowa temu, ktory doſtrzegł lub doniosł, w nagrodę wypłaconą będzie.

15. Gdyby kto uſtanowioną w spisach zatwierdzonych przez Prefekta opłatą czuł się bydź przeciążonym, dozwala mu § 28 dekretu zażalenie swe wnieść do Rady prefekturalney. Oſtrzegam iednakże tego rodzaiu Kontrybuentow, wyraźnie:

że zażalenia swe o przeciążenie, w pierwszych trzech miesiącach do uregulowania taryff tego podatku przeznaczonych podać powinni; po upłynieniu bowiem dnia oſtatniego Marca żadne więcey zażalenia przyięte nie będą: iako też że wniesione prożby o ulżenie podatku czyli allewiacyą, pod żadnym względem nie uwalniaią Kontrybuenta od wniesienia podatku w terminie przepisanym i od wykupienia patentu.

16. Co do formy patentow służy dla wiadomości Kontrybuentów, iż takowe są drukowane, podpisem i pieczęcią JW. Miniſtra skarbu opatrzone; nie będą iednakże ważnemi, ieżeli w miaſtach przez Burmiſtrza, a na wsiach zaś przez Poborcę powiatowego i Woyta podpisami i pieczęcią opatrzonemi nie zoſtaną. Dla czego w tem, gdy idzie o ważność zyskanego patentu, szczegolnie Kontrybuenci dopilnować się powinni.

17. Oſtrzegam nadto wszelkich ieszcze Kontrybuentów iż mimo, że prawo seymowe posiadaiącemu patent przepisany dozwala sprawowac zarobek w tymże wyrażony, podług prawa iednak seymowego o ſtęplu, nikomu nie wolno rozpoczynać iakowego rzemiosła, kunsztu, handlu, lub zakładać fabryki, poki nie uzyska przynależnego na to konsensu.

Każdy więc chcący po dniu 1. Czerwca r. b. przedsięwziąść iaki sposob zarobkowy, o konsens wcześnie poſtarać się powinien, gdyż bez niego, ani mu rzemiosła, kunsztu etc. sprawować nie wolno, ani też patent wydanym mu nie będzie. Dla czego

też obowiązkiem Kontrybuenta życzącego sobie zarobek iaki za patentem przedsięwziąść, zaraz przy spisie okazać swoy konsens Woytowi lub Burmistrzowi, dla przynależnego onego zanotowania.

Konsensa wszelkie i na iakiekolwiek bądź zarobki, wydawane będą iedynie przez Prefekta, a na fabrykantów tytuniu i tabaki przez JW. Ministra skarbu, na Dystrybutorow zaś tychże przez W. Dyrektora skarbu.

18. W koncu dla wiadomości Kontrybuentów służy ieszcze: że przez uchwałę seymową, stanowiącą podatek patentowy, wszelkie inne opłaty do cechów, zgromadzen i t. d. od tychże rzemiosł etc., procz składek, ktore przez Rząd dozwolone zostaną, niemniey wszelkie opłaty do kass mieyskich pod tytułem kanonu lub innego nazwiska podatku są zniesione i wybieranemi nie będą.

19. Obiaśniwszy dostatecznie Kontrybuentów w ich obowiązkach, nadmieniam ieszcze co do roku bieżącego 1812/13 i uskutecznić się maiących w roku bieżącym spisow, iż lubo prawo seymowe z d. 1. Czerwca r. b. nabrało mocy; gdy iednak stanowi: że podatek ten wprzod przed rokiem etatowym ma bydź opłacany; przeto też niemoże iuż skutkować za rok upływaiący, lecz aż za rok 1813/14 i dla tego podług rozwiązania Rady Ministrów w treści pod dniem 2. Października r. b. przez dziennik departamentowy ogłoszonego w poborze podatku tego rok 1812/13 zostaie ominionym, a spisy, ktore w tym roku robione będą, służyć maią do poboru za rok 1813/14 za ktory też rok patenta w miesiącu Lutym 1813 r. wydawane będą.

B. Co do obowiązków Urzędników gminnych, iakiemi są Woyci i Burmistrze.

Urzędników gminnych obowiązki są następuiące.

1. Spis osob podatkowi patentowemu ulegaiących, należy do nich, do ktorego iuż w miesiącu Listopadzie każdego roku przystąpić i takowy naydaléy do 15. Grudnia t. r. ukonczyć i w 3 exemplarzach Podprefektowi podać są obowiązani.

2. Do pomocy w spisywaniu osob użyć mogą Rad mieyskich lub wieyskich; za rzetelność iednak tychże, ich dokładność, niemniey za opoźnienie takowych, sami iedynie z maiątku swego, urzędu i osoby są odpowiedzialnemi.

3. Aby więc spisy te były dokładnemi, należy przy spisywaniu osob zachować na uwadze głowne obowiązki Kontrybuentow:

a. Że nikt od uzyskania patentu, rownie iak i żaden zarobek nie iest uwolnionym i

b. i że podaiący się pierwszy raz do patentu, do iakiegokolwiek dawniéy nie sprawowanego zarobku, koniecznie konsens okazać powinien.

4. Dla tego też żaden, chociażby na fundamencie prawa, iuż to co do zarobku, iuż też iako Cudzoziemiec, od opłaty podatku patentowego był wolnym, w spisie iednak osob niema bydź wypuszczanym, lecz z kolei zamieszczonym. Ponieważ zaś na każdy zarobek, chociażby kilka takowych iedna sprawowała osoba, oddzielnego potrzeba patentu; dla tego więc przy każdym z osobna Kontrybuencie, używane przez niego zarobki z kolei wymienione bydź maią; rownie iak dla każdego takowego zarobku, oddzielnie opłata patentowa (iak niżéy wskaże się) oznaczoną bydź powinna.

5. W oznaczeniu saméy opłaty, ktoréy każdy zarobek podlega, zważać będą Woyci i Burmistrze nayprzod na artykuł 13. prawa, ktory niektore zarobki, tam wymienione, uwolnia. Od takowych więc opłata żadna stanowioną nie będzie procz stępla gr. 10, ktory oddzielnie zanotowany bydź winien.

6. Daléy zważać będą Urzędnicy gminni na artykuł 14 prawa, ktory na sześć lat cudzoziemcom, w kraiu osiadaiących, i każdego nowo zakładaiącego drukarnią i papiernią, uwalnia. Dla tych więc skoro udowodnią iako cudzoziemcy, iż ieszcze 6 lat w kraiu nie są zamieszkali, a drudzy że 6 lat ieszcze od założenia drukarni, lub papierni, nie upłyneło, rownie opłata niema bydź ſtanowiona, lecz tylko na każdy zarobek ſtępel do patentu użyty zarachowany. Dla dokładności więc, iak dalece od opłaty patentowéy, na uwolnienie zasługuią, obowiązkiem ieſt Woytow i Burmiſtrzow na spisach w adnotacyi nadmienić, co do pierwszych, dzien weyścia i usadowienia się w kraiu; co do drugich zaś dzien otwarcia fabryki. To zaś ściśle pod odpowiedzialnością zachowaném bydź powinno.

7. Dla wszelkich innych zarobków, opłata w myśl uchwały seymowéy, artykułu 10 i 11 i dekretu Krolewskiego § 6 i 52, niemniey obiaśnienia powyżéy dla Kontrybuentow, pod punktem 3 danego, podług taryffy do prawa dołączonéy, ma bydź ſtanowiona w tym sposobie:

a. Co do wsiow. Rzemiosła i zarobki, ktore taryffa do prawa dołączona pod tytułem na wsiach obeymuie, maią bydź pociągané do téy opłaty, iaka pod tymże tytułem dla każdego ieſt oznaczona.

Od wszelkich zaś innych zarobkow, rzemiosł etc. ktore pod tytułem na wsiach nie są w taryffie umieszczone, oznaczona bydź ma opłata podług trzeciego rzędu miaſt.

b. Co do miaſt piątego rzędu mniéy nad 1000 ludności, i co do miaſt 4go rzędu od 1000 do 3000 inclusive dusz maiących, opłata patentowa uregulowaną bydź ma w tym sposobie: iż rzemiosła i zarobki, ktore w taryffie pod tytułem na wsiach są zamieszczone, pociągane bydź powinny do opłaty tamże oznaczonéy.

Zaś na inne zarobki należy uregulować opłatę podług rzędu miaſt, do ktorego toż miaſto należy, bez rożnicy ſtanu i możności Kontrybuenta.

c. W miaſtach na koniec 3go rzędu więcéy nad 3000 ludności maiących (iakie się tylko w departamencie Płockim nayludnieysze teraz znayduią) wszelkie zarobki maią bydź tylko podług taryffy dla miaſt w opłacie patentowego, lecz w miarę możności Kontrybuenta klaſſyfikowane. W tych bowiem miaſtach opłata podatku patentowego umiarkowaną bydź może dla szczegolnego Kontrybuenta, w miarę ſtanu iego maiątku, przez Burmiſtrza, za pomocą Rady mieyskiey, a to przez zaſtosowanie onéy zamiaſt do 3go do czwartego lub piątego rzędu miaſt.

8. Spisy w tym sposobie ułożone co do wsiow i miaſt, 4 i 5 rzędu przez Woytow i Burmiſtrzow tylko podpisane, a co do miaſt 3 rzędu przez Burmiſtrzow łącznie z Radą mieyską podpisane, poświadczone, naydaléy do dnia 15 Grudnia każdego roku podane bydź powinny w 3 iedno-brzmiących exemplarzach Podprefektom, ktorzy one zrewidowawszy, do zatwierdzenia Prefektowi prześlą.

9. Skoro zaś przez Prefekta zatwierdzone zoſtaną, przesłane będą przez Podprefektow respective Woytom i Burmiſtrzom, ktorzy natychmiaſt Kontrybuentow zawiadomią i do wniesienia podatku wezwą. Spisy zatwierdzone na każdego Kontrybuenta żądanie, do przeyrzenia urzędnicy gminni dozwalać obowiązani, a nawet kopia onych na drzwiach gminnych wywieszoną bydź powinna. Wzbraniaiący się temu zarządzeniu, zadosyć uczynić Urzędnicy gminni, iako wymagaiący nad przeprzepis opłat, uważanemi i karanemi zoſtaną.

10. Podatek takowy naydaléy do oſtatniego Lutego każdego roku, złożonym bydź musi. Poborem onego, iako i należytości ſtemplowéy trudnić się będą na wsiach Woyci, a w miaſtach Poborcy mieyscy, pod dozorem Burmiſtrzów. Urzędników więc tych ieſt obowiązkiem dopilnować, aby należytość podatkowa, w ciągu a naydaléy do oſtatniego miesiąca Lutego przez Kontrybuentów złożoną była, tak iżby w pierwszych dniach miesiąca Marca każdego roku, całkowity, przez nich z gminy zebrany podatek do Kaſſy powiatowéy, był wniesionym; w czym dla zmuszenia opieszałych, wszelką pomoc exekucyyną przez Podprefektów, na swoy wniosek otrzymaią.

Za opoźnienie poboru, pobłażanie Kontrybuentom, zatrzymanie podatku, lub iakiekolwiek nadużycia, rownie iak za całość pobranego podatku, naysurowsza Burmiſtrzom i Woytom zapowiedziana ieſt dekretem Krolewskim odpowiedzialność, z osoby i maiątku, ktora przez pociągnienie ich do kary porządkowéy, lub kryminalnéy wedle przepisów prawa obostrzoną będzie, w każdym zaś przypadku do wynadgrodzenia szkody skarbowéy, z obowiązanemi i zniewolonemi zoſtaną.

11. Co do samych patentów te przesłane będą, przez Podprefektów, do miaſt na ręce Burmiſtrzów, wraz z spisami zatwierdzonemi, dla wsiów zaś składane będą do Kaſs powiatowych.

Burmiſtrze wydawać one będą zaraz po ściągnieniu opłaty, Woyci zaś po oddaniu ściągnionéy przez siebie z gminy należności, do Kaſſy powiatowéy, patenta wykupywać i Kontrybuentom naydaléy w miesiącu Marcu wręczać maią. Odbieraiąc więc Woyci podatek od szczegolnych Kontrybuentów, wydawać im powinni tymczasowe kwity, ktore za wręczeniem patentów przez Kontrybuentów, zwrocone im bydź maią.

12. Dla zapewnienia wpływu podatku, rownie iak dla zapewnienia opłaty kar na przewiniaiących, upoważnione są władze adminiſtracyyne, wkładać sekweſtr na ruchomości dłużnika, aż do summy należnéy.

Tych więc śrzodków Burmiſtrze i Woyci użyć są mocni, nietylko na przeciw opieszałym Kontrybuentóm, lecz też na pozoſtałości ich, gdyby ktory z nich po ukonczonym spisie, między tém a zatwierdzeniem onego i terminem, przez prawo do wnoszenia podatku oznaczonym umrzeć miał.

13. Ponieważ zaś wolno ieſt Kontrybuentom, więcéy niż iednę pozyskać expedycyą patentu, za opłatą 10 gr. ſtępla od każdéy, przeto przy spisie osob do patentu podaiących się, Urzędnicy gminni notować winni, ile każdy z nich takowych expedycyi żąda i obrachować, ile należytość ſtępla od tychże wynosi.

14. W koncu zaś zważać będą, aby nikt do zarobku iakiegokolwiek bądź, czy to do rzemiosła, handlu, czy do fabryki, nie podawał się, ktoryby w przod nie uzyskał konsensu; to zaś rozumieć się ma o tych, ktorzy na nowo dopiero zarobki podobne po dniu 1. Czerwca 1812 r. przedsiębrać

zamyślaią; takowym bowiem patenta przed zyskaniem konsensu wydane, ani też sprawowanie zarobków dozwolone bydź nie może.

Dla zapewnienia zupełnego skutku téy kondycyi prawnéy, zobowięzuie Urzędników gminnych, ażeby w rubryce adnotacyynéy spisów podatkowych wymnienili, kiedy, kto i od kogo konsens, na iaki zarobek pozyskał, lub od iak dawnego czasu takowym zarobkiem trudni się.

15. Podług tych prawideł w układaniu spisów podawaniu ich, stanowieniu i ściąganiu opłaty i wydawaniu patentów, postąpią sobie rownie Urzędnicy gminni z temi Kontrybuentami, ktorzy w ciągu roku, na iakikolwiek zarobkowy sposob, będą chcieli zyskać patent, ztą tylko rożnicą:

a. iż opłata podatkowa od nich wyrachowana będzie kwartalnie, za czas, ktory do końca roku etatowego ieszcze upłynąć ma; w tém sposobie: iż kto wciągu kwartału, podaie się do patentu; kwartał ten będzie do podatku rachowany, takiemi kwartałami zaś są Czerwcowy, Wrześniowy, Styczniowy i Marcowy, z ktorych miesięcy dzień pierwszy koleynie, ieden z czterech kwartałów rocznych otwiera.

b. Że podaiący się do patentu, natychmiast przy podaniu się, opłatę wyrachowaną od niego, złożyć do rąk Burmistrza i Woyta są obowiązani; patenta zaś za nadesłaniem dopiero onych od wyższéy władzy wręczone im będą.

16. Ponieważ patent zagubiony przez Kontrybuenta, powtornie może bydź mu wydanym, za złożeniem depozytu, przeto Burmistrze w przypadkach takowych, żądaiącym Kontrybuentom, każą złożyć depozyt pieniężny, wyrownywaiący podatkowi od nich należnemu i onych w sposobie spisu zwyczaynego podatkowego, z zaświadczeniem gdzie i pod ktorym Nrm. byli pierwiastkowo zamieszczeni i że depozyt złożyli, do uzyskania powtornego patentu tak iak innych przedstawią.

Depozyt zaś ten poty u siebie zatrzymaią, poki rok etatowy nie upłynie, po ktorego ukończeniu, takowy właścicielowi zwrocą, ieżeli ztąd żadne nadużycie nieodkryło się, należy iednakże Urzędnikom gminnym za ukonczeniem roku, rzecz summarycznie do rozstrzygnięcia Podprefektom przedstawić.

17. Obowiązkiem także iest szczegolnieyszym Urzędników gminnych, iak nayściśléy dostrzegać, aby nikt bez patentu przyzwoitego, iakiegokolwiek bądź zarobku, lub za cudzym patentem nie używał, żadnego handlu, rzemiosła, lub fabryki nie utrzymywał.

Niebaczność w téy mierze, niedopilnowanie, lub też pobłażanie, ściągnęłoby Urzędników gminnych, nie tylko usunięcie od Urzędu, lecz też wymierzona zostałaby na nich kara, iakiéy wspoł winni i Urzędnicy szkodę skarbowi wyrządzaiący, podlegaią.

18. Co do wnoszenia podatku do Kassy powiatowéy, iuż wyżéy powiedziano: iż takowy w miesiącu Marcu składanym przez Woytów i Burmistrzów bydź powinien, ich więc obowiązkiem iest dopilnować się, aby kwity przez Kassy powiatowe im wydawane były drukowane, z Xiążki kwitaryuszów wycięte, podpisem i pieczęcią Kassyera opatrzone. Bez tych formalności, kwity za ważne uznane nie będą.

19. W nadgrodę dla Woytów za pobieranie podatku tego, przeznaczyło prawo § 19. iedną dziesiątą część, z wnoszonego do Kassy powiatowéy podatku. Nadgroda ta wypłaconą będzie przez Kassy powiatowe, w miarę wniesionéy summy za szczegolnym każdego Woyta kwitem.

20. Zniosłszy zaś prawo, wszelkie dochody miasta, ktore dotąd pod nazwiskiem kononów lub innych do Kass mieyskich od zarobków niektorych opłacane były, przeznaczyło dla wynadgrodzenia ztąd upadłych dochodów gminnych, pewną część podatku patentowego na rzecz miasta, to iest dla miast I Rzędu 1/16, dla II 1/8, dla III 1/4, dla IV i V 1/3 część, a dla miast żadnego funduszu niemaiących 1/2 całego z tychże miast pobranego podatku. Miast I i II Rzędu teraz w cale w departamencie Płockim niemasz, a miasta bez funduszu zostaiące, szczególnym zarządzeniem do respective Podprefektów wskazanemi zostaną. Część więc iaka podług prawa dla każdego miasta wypadnie, Burmistrze w miarę wniesionéy summy podatku odbierać będą z Kass powiatowych, z ktoréy przynależnie łącznie z Kassyerami mieyskiemi, też Kassy powiatowe kwitować są obowiązani.

Jakim zaś sposobem dochod ten na rzecz miasta odebrany, w rachunkach Kass mieyskich ma bydź umieszczony, wskazano będzie Burmistrzom, umyślnym wtéy mierze zarządzeniem.

Te są głowne obowiązki Woytów i Burmistrzów niemniéy poborców mieyskich. Co się zaś tyczy samych spisow osob podatkowi patentowemu ulegaiących, uwiadamia ich, iż potrzebne schemata drukowane onymże przez Podprefektow nadesłane zostaną, w ktorych intytulacye każdéy rubryki są nadto iasne; aby tu powtornie tłomaczone bydź miały.

Powyższe urządzenie aby każdego doszło wiadomości w dzienniku departamentowym umieszczone i po gminach przez właściwych Burmistrzów i Woytow ogłoszone bydź ma, ktorym ściśle stosować się do niego iak naymocniéy nie tylko polecam, lecz oraz za uchybienie w czém kolwiek czynię ich odpowiedzialnemi.

W Płocku, dnia 15. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

2 Dodatki

DODATEK pierwszy do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 114.

I. Urządzenia.

Z wydziału administracyynego sekcyi I. względem podatku rekrutowego, za uwolnienie ludu starozakonnego od popisu woyskowego wczasie woyny.

PREFEKT departamentu Płockiego

do

Wszystkich mieszkańców wyznania starozakonnego w departa: Płockim.

Dekret Nayiaśnieyszego Pana z dnia 29. Stycznia r. b. uwalnia wprawdzie mieszkańców Xięstwa warszawskiego starozakonnego wyznania, od popisu woyskowego, za summę 700000 przez nich roczn e ofiarowaną. Uwolnienie iednakże to, może bydź tylko zastosowaném do zwykłego w czasie pokoiu popisu, nieściąga się zaś bynaymniey do czasu woyny, w ktorym każdy obywatel i mieszkaniec do obrony Oyczyzny pospieszać powinien. Z tey więc przyczyny Rada Ministrow zważywszy: iż ciężary iakie obywatele i mieszkancy Xięstwa Warszawskiego innego wyznania w czasie woyny ponoszą, przechodzą wszystkie te, ktore lud starozakonego wyznania dotykaią, a z drugiey strony chcąc zbliżyć lud starozakonny do rownego znoszenia ciężarow, postanowiła uchwałą swoią tu niżey umieszczoną z dnia 7. Listopada r. b.

Iż lud starozakonego wyznania, za uwolnienie od konskrypcyi za czas woyny, drugą taką summę iak za czas pokoiu to iest: summę 700000 rocznie, aż do ukonczenia teraznieyszey woyny, składać iest obowiązany.

Obwieszczaiąc więc takową uchwałę Rady Ministrów, uwiadamiam wszystkich mieszkancow starozakonnego wyznania w departamencie Płockim zamieszkałych.

1. Iż w skutek teyże uchwały zacząwszy od dnia 1go Czerwca roku bieżącego procz składki iaka stosownie do rozkładu pod dniem 12. Marca roku bieżą: w Prefekturze sporządzonego na ich w miesięcznych ratach do opłacenia wypada, drugą takową summę w tychże terminach, aż do ukonczenia teraznieyszey woyny, składac są obowiązani.

2. Że za czas iuż od 1. Czerwca r. b. upłyniony, należytość podwoyną w tém sposobie wyrachowaną, natychmiast złożyć są obowiązani.

3. Że następnie w następuiących miesiącach opłaty tegoż rodzaiu teyże tak zwyczayney iako i teraz podwoioney, regularnie w pierwszych trzech dniach każdego miesiąca uiszczać się maią.

4. Że gdyby w tey mierze opieszałemi, lub nieregularnemi bydź się okazali, naysurowszą exekucyą do uiszczenia się zmuszeni zostaną.

5. Nadto: że gdyby w tey mierze iakiegokolwiek zawodu skarb doznał, mieszkancy starozakonnego wyznania utraciliby prawo, uwolnienia od popisu woyskowego, ktore iedynie tylko tak długo iest zastrzeżone, iak długo skarb, należytość ofiarowaną, a teraz za czas woyny podwoioną, regularnie odbierac od nich będzie.

6. Osobliwszym więc iest obowiązkiem starszych, ktorym pobor teyże składki iest powierzonym, starać się, aby takowa za czas upłyniony natychmiast wybraną i do kassy wniesioną, rownie aby nadal regularnie oddawaną była, gdyż inaczey, sami za wpływ tey opłaty byliby odpowiedzialnemi, tym bardziey, gdy wszelka pomoc z strony Podprefektów, iest im zapewnioną.

Ninieysze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, aby każdego kogo dotycze doszło wiadomości, ma bydź w miastach przez Burmistrzów w bużnicach, a po gminach wieyskich przez Woytów za przywołaniem wszystkich kontrybuentów z dokładnością wszelką ogłoszone, na drzwiach gminnych starozakon: zawieszone, co że się tak stało przed Podprefektami udowodnić należy. Płock, dnia 20. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

FREDERYK AUGUST, z Bożéy łaski, Król Saski, Xiążę Warszawski etc.

Rada Ministrów z władzy sobie udzielonéy dekretem 26. Maia 1812.

Zważywszy: że lud wyznania moyżeszowego zarówno z innemi mieszkańcami kraiu prawu konskrypcyi podlega, i że lubo uwolnionym został za roczną w gotowiźnie opłatę, od zwykłego pod czas pokoiu popisu, takowy iednakże układ niemoże się stosować do czasu woyny, który niedozwalaiąc ograniczać liczby popisowych, odmienne tym samym niż w chwilach spokoynych, stanowi wtéy mierze prawidła. Chcąc zatym z wymienionych dopiero pobudek zbliżyć lud starozakonny, do równości stosunkowéy w poruszeniu tego ciężaru, który teraz wszystkie inne klassy mieszkańców bez wyłączenia dotyka, upoważnia niniéyszym Ministra przychodów i skarbu, do wybrania od ludu wyznania moyżeszowego, za uwolnienie od konskrypcyi na czas teraznieyszy woyny, drugiéy takiéy summy czyli złotych polskich siedmkroć sto tysięcy, iaką podług układu w czasie pokoiu płacą, a którą również corocznie, aż do końca obecnéy woyny, w iak naykrotszych terminach, składać będą obowiązani. Działo się w Warszawie na Sessyi d. 7. Listopada 1812.

(podpis.) Stanisław Potocki, Prezes. Sekretarz Rady Ministrów, Stanisław Grabowski. Zgodność zaświadczam: (L.S.) Minister spraw wewnętrznych, Mostowski.

II. Obwieszczenia.

Z wydziału policyynego.

PREFEKT departamentu Płockiego. W skutek rekwizycyi Sądu policyi poprawczéy obwodu Pułtuskiego pod dniem 24. m. z. do mnie wymierzonéy, zalecam wszystkim JJPP. Burmistrzom miast, WW. Woytom wsiów, Dominiom i Sołtysom w obwodzie departamentu Płockiego znayduiącym się, aby zbiegłego z więzienia Pułtuskiego Jana Mościnskiego, podług niżéy umieszczonego opisu, iak naymocniey śledzili, spostrzeżonego aresztowali i pod strażą do Sądu policyi poprawczéy do Pułtusku odstawili.

Ninieysze obwieszczenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci po gminach ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią. W Płocku, dnia 9. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Opis. W dniu 22. Października r. b. o godzinie wpół do szostéy zbiegł z fronfestu tuteyszego nieiaki inkulpat Jan Mościnski o postrzelanie obwiniony. Zbieg ten liczy sobie lat 40, wzrostu śrzedniego, włosów czarnych, twarzy biało-kurowatéy, oczu zapadłych burych, nosa długiego, silną postać okazuiący. Ubior na nim, czapka z ciemnego sukna z białym barankiem, ordynaryyna; kożuch ma na sobie z czarną wełną, spodnie płócienne.

Dyrektor Skarbu publicznego departamentu Płockiego.

Maiąc sobie reskryptem JW. Ministra skarbu de dato Warszawa 4 Listopada r. b. Nro. 2263 pro 8bris wydanym wskazano, od wyrobionego i u farbowanego w kraiu sukna a do postrzygania za granicę wysyłanego, dla nadania i przyczynienia kraiowym fabrykom wzrostu, cło wchodowe, takie pobieranem było, iakie wyrokiem N

P. daty 26. Czerwca r. b. w Pilnic zapadłym, na sukna, płotna i przędzę, do farbowania i respective folowania wysyłane, przepisane zostało. Zalecam wszystkim Komorom celnym, celno-konsumpcyynym i przykomorkom, tudzież urzędom i administracyom konsumpcyynym, aby te od wychodzącego za granicę sukna do postrzygania, w moc wyżey reskryptu zacytowanego. Cło wychodowe dwa od sta jeneralnym instruktarzem przepisane, tak, iak i od sukna do farbowania i folowania pobierały. Z tém oświadczeniem, iż ninieysze polecenie, iest tylko kontynuacyą wydanego w moc dekretu N. P. de dato Pilnic 26. Czerwca r. b. Cyrkularza de die 7. Sierpnia r. t. Nro. 1186 D. R. pro Augusto a Nrm. 339. okolnika oznaczonego, a przeto kontrollowanie sukien wychodzących za granicę do postrzygania i zwracających, toż samo winno bydź zachowane, iakie iest wskazane, wyrażonym dopiero d. d. et Nro. Cyrkularzem, a wydanym względem sukien fabryki kraiowéy, przewozonych za granicę do folowania, lub farbowania. Tu tylko ostrzegam wszelkie w ogolności urzęda, przez ktore rzeczone sukna będą wyprowadzane do farbowania, folowania, lub postrzygania za granicę, iż przy powrocie tych, po należytem przekonaniu się, że takowe aktualnie są fabrykatem kraiowym, winny to zaświadczyć na grzbiecie kwitu, za ktorym takowe zwrociły się i ten dołączać do swych regestrów iako dowod. Czego dostrzeganie kalkulaturze sekcyi II. dochodów niestałych przy rewizyi regestrów poleca, tak iak i Inspektorom wydziałowym w czasie rewizyi urzędów sobie podwładnych porucza, wszystkim zaś instruktarz jeneralny posiadaiącym, aby adnotacyą stosowną w takowym uczynili, w ogolności zaś tak urzędom iako i innym podległym officyalistom, aby o doyściu ninieyszego, za rapportowali. Urzęda zaś tak celne iako i konsumpcyyne kopią tego na drzwiach weyścia urzędu, dla wiadomości interessowanéy publiczności przez niedziel sześć przybitą trzymali. W Płocku, dnia 26. Listopada 1812.

J. Grądzielski. *Adamowicz*, S. D. S.

Względem podawania pretensyy z czasów byłéy Dyrekcyi żywności woyska pochodzących.

Generał dywizyi, Radzca stanu, Dyrektor generalny administracyi woienney; chociaż uwiadomił przez gazety, iż wszystkie pretensye z czasów byłéy dyrekcyi żywności woyska pochodzące, iako to: młynarzy, piekarzy, robotników nadetatowych. Za naiem składów, furmanów, i za wszelkie liwerunki, ktorych zaspokoienie, według dekretu Nayiaśnieyszego Pana pod dniem 27. Grudnia roku zeszłego wydanego, przez JW. Ministra skarbu nastąpić winno, tylko do dnia 1. Lutego r. b. w biorze administracyi woiennéy zostaną przyiętemi; przez wzgląd iednak, iż organizacya byłéy dyrekcyi żywności woyska nie przez wszystkich została, z rozumianą, oraz że liweranci niezaspokoiwszy swoich podliwerantów, kwitow dozorców magazynowych do likwidacyi potrzebnych dotąd niepoodbierali, postanowiłem termin takowy do dnia ostatniego Grudnia r. b. przedłużyć; oświadczaiąc ostatecznie: iż po tym dniu żadna likwidacya, iakichkolwiek bądź pretensyi z tego źrodła pochodzących, przyiętą nie będzie; owszem niedopełniaiący obowiązku, a przez to będący przyczyną zwłoki, z własnego maiątku takowe pretensye zapłacić będzie obowiązany. W Warszawie, d. 24. Listop. 1812.

J. Wielchorski. *Wilkoszewski*, O. S. J.

Prokurator Królewski przy Trybunale cywilnym I. Instancyi depart. Płockiego.

Powziąwszy wiadomość, że w niektorych mieyscach legalni zastępcy Sędziów pokoiu w imieniu ich na kommissye z ieżdzaiący, po 20 złt. dzienney dyety wymagaią; końcem zapobieżenia dalszém podobném nadużyciom, ostrzegam publiczność w Sądach pokoiu do czynienia maiącą; iż Podsędek w mieyscu Sędziego pokoiu na grunt z ieżdżaiący, tylko 8 złt. na dzień w stosunku do dekretu N. P. d. d. 4. Październ. 1809 żądać iest mocen, nie zaś złt. 20, ktora dyeta samemu tylko Sędziemu pokoiu iest dozwolona. Płock, 26. Listop. 1812.

Turski.

Komornik Sądowy powiatu Lipińskiego.

Uwiadomia szanowną publiczność, iż w dniu dwudziestym Grudnia r. b. o godzinie pierwszéy po południu, w mieście Lipnie w rynku rożne szczegóły, iako to: kanapy, krzesła, komody, stoliki, zegar, bryka kryta, i inne ruchomości W. Jozefa Rościszewskiego z Oleśna własne, na rzecz JPana Ługowskiego z Płocka więcéy daiącemu sprzedanemi będą.

Lipno, dnia 28. Listopada 1812. *J. Ptaszyński.*

W nocy z dnia 4. na 5. miesiąca Listopada r. b. przez gwałtowne ukręcenie kłodki, skradzoino ze stayni Plebańskiéy w Baboszewie powiecie Wyszogrodzkim parę koni ciemno szpakowatych, czerwonych złotych 40. wartuiących, wzrostu niemałego, to iest: klacz maiącą lat 3 na wiosnę, zrzebną, zadnią iednę nogę białą do pęciny, maiącą z kosą w grzewie, i wałacha 4 lata na wiosnę mieć maiącego, bez żadnéy innéy odmiany, tylko że był trochę rosleyszy od klaczy. Uprasza się więc niniéyszym zwierzchności Rządowych i dominialnych, aby gdy gdzie będą spostrzeżone, były przytrzymane i doniesione Xiędzu Proboszczowi w Baboszewie, ktory obowięzuie się zwrocić wszelkie koszta z tąd wyniknąc mogące.

Podaie się do publicznéy wiadomości, iż dnia 11. Listopada r. b. we wsi i gmine Baboszewie powiecie Wyszogrodzkim żydów trzech bez paszportu iadących i podéyrzanych, zatrzymanemi zostało z 4 końmi i bryką, ktorzy nazaiutrz po złożonym świadectwie, podéyrzanym (iak się pokazało z indagacyi) uciekli. Tych koni sytuacya iest mizerna, a maść następuiąca.

1. Klacz kasztanowata lat 9 maiąca.
2. Koń kary lat 3 maiący.
3. Klacz kara ze zrzebakiem lat 10 maiąca.
4. Koń myszaty, wszystkie wzrostu małego.

Wzywa się więc tym doniesieniem właściciela, aby udowodniwszy wspomionych koni własność, one odebrał w przeciągu iednego miesiąca z wynadgrodzeniem za alimentacyą, bo inaczéy przez Urząd Woytowski tu podpisany sprzedanemi zostaną. W Baboszewie dnia 20. Listopada 1812.

Walenty Łączewski, Zastępca Woyta.

Dodatek

DODATEK drugi do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 114.

I. Urządzenia.

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem wolności wprowadzania miedzi.

PREFKT departamentu Płockiego. Wyrok N. P. z dnia 25. Września r. b. stanowiący wolność w prowadzenia z zagranicy do kraiu monety miedzianéy, w słowach: Wypis z protokułu Sekretaryatu stanu, w Palacu Naszym w Pilnic dnia 25. Września 1812 roku. FREDERYK AUGUST, z Bożéy łaski, Krol Saski Xiążę Warszawski etc. Zważywszy, iż uchwała byłey Kommissyi Rządzącéy pod dniem 27. Maia 1807. zapadła, a na wozu monety miedzianéy do kraiu zakazuiąca, po ustałym w tymże kursie wszelkiéy monety miedzianéy zagranicznéy, strudniać na teraz może nabywanie potrzebnéy miedzi w kraiu. Na przełożenie Naszego Ministra przychodow i skarbu, stanowiemy co następuie.

Art. 1. Od daty ogłoszenia niniéyszego dekretu, wolno bydź ma każdemu sprowadzać do kraiu monetę miedzianą zagraniczną, iako miedz surową do przetopienia z opłatą cła w chodowego zwyczaynego po groszy cztery od funta i opłat potocznych.

Art. 2. Ogłoszenie i wykonanie tego dekretu, tudzież umieszczenie go w dzienniku praw, Naszem Ministrom, wczem do ktorego należy polecamy.

(podpis.) FREDERYK AUGUST, przez Krola· Min. Sekr. Stanu Stan. Breza. (L. S.) Zgodno z oryginałem: Min. Sekr. Stanu Stan. Breza. Zgodno z oryginałem: Prezes Rady Ministrow Stan. Potocki. Sekretarz Rady Ministrów Stan. Grabowski. Za zgodność; J. Kruszynski.

do publiczněy przez dziennik departamentowy podaię wiadomości, polecaiąc WW. Woytom i JJPP. Burmistrzom zwykłe onego ogłoszenie. Płock, dnia 19. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

II. Obwieszczenia.

PISARZ Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego.

Wiadomo czyni: że na dniu 2. Kwietnja 1811 r. dobra Borkowo kościelne cum attinentiis i z młynem w powiecie Mławskim, departamencie Płockim, w gminie czyli parafii tegoż samego nazwiska położone, w exekucyi wyroków Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego w dniach 15. Lutego i 12. Październik 1810 r. ferowanych, zaięteni zostały, i że tokowe zaięcie w biorze Konserwatora hypotek departamentu Płockiego dnia 20. Lipca 1811 r. w Kancellaryi zaś Trybunału dnia 29. Lipca 1811 r. zapisane zostało.

Dobra zaięte Borkowo należą WW. Michałowi i Jozefie z Sulińskich nawzaiem małżonkom Zorawskim w dobrach zaiętych zamieszkałym, graniczą na wschod z dobrami Szlacheckiemi Wolką Grąbiecką i

Kisielewem od południa, z Dziembokowem i Grodkowem, od zachodu z Gorzewem i miastem Sierpcem, od połnocy z Borkowem wielkim, Dąbrowką i Wilcząącgorą. Zostaią w zagospodarowaniu WW. Żorawskich exekwuiących się dłużnikow. Są odległe od miast departamentowego Płocka mil 4 i poł, od Mławy mil 6 i poł, od Lipna mil 3 i poł, od Sierpca cwierć mili, w dobrach zaiętych budowle są następuiące:

I. Dworska i Plebańska.

1. Dwor w węgieł budowany dachowką pokryty,
2. Folwark w mur pruski dachowką pokryty,
3. Stodoła iedna o trzech, a druga o dwoch klepiskach w słupy, dach słomą pokryty.
4. Spichrz z sieczkarnią w węgieł budowany słomą pokryty,
5. Staynie 3 dla koni w słupy słomą pokryte,
6. Owczarnia i szopa dla bydła w słupy słomą pokryta,
7. Wołownia w mur pruski, słomą pokryta,
8. Gorzalnia i ozdownia w mur pruski dachowką pokryte,
9. Cegelnia czyli szopa słomą pokryta, piec do niey klencem pobity.
10. Plebania w węgieł budowana słomą pokryta, przy tey stodoła iedna o dwoch klepiskach, staynia i szopa w słupy wystawione słomą pokryte,
11. Szpital w węgieł pobudowany słomą pokryty,
12. Kościoł pod klencem w węgieł budowany.

II. Wieyska.

1. Dom wraz z stodołą, staynią, oborą w słupy budowane słomą pokryte, w ktorym mieszka gospodarz Mateusz Wiśniewski,
2. Dito dito zamieszkały przez Stanisława Pleyszura.
3. Dito dito zamieszkały przez Ignacego Szudzińskiego,
4. Dom, stodoła, staynia wraz z szopą zamieszkały przez gospodarza Woyciecha Węcławskiego,
5. Dito dito zamieszkały przez Jozefa Swiercza,
6. Dito dito zamieszkały przez Stan. Janowskiego,
7. Dito dito zamieszkały przez Jędrzeia Owczarza,
8. Dito dito zamieszkały przez Jana Maciorkę,
9. Dom, stodoła, staynia wraz z szopą, w ktorym mieszka gospodarz Szczepan Maciorka,
10. Dom, przy ktorym stodoła, staynia, szopa, przez gospodarza Augustyna Kaminskiego zamieszkały.
11. dito dito zamieszkały przez Franciszka Konopkę,
12. Dom w węgieł budowany, zamieszkały przez 4 Komornikow.

13. Cztery domy w węgieł słomą pokryte, każdy o dwoch izbach,
14. Karczma z wiazdem, w węgieł i słupy budowana słomą pokryte,
15. Kużnia w węgieł pobudowana klencem pobita.

III. Budowla Budnikow na kolonii Mieszaku i w innych mieyscach mieszkaiących.

a) Dom w węgieł pobudowany, przy ktorym stodoła, staynia z oborą w słupy wybudowane słomą pokryte, zamieszkały przez gospodarza Antoniego Zolnowskiego,
b) dito dito zamieszkały przez Jakoba Czachowskiego,
c) dito dito przez Jozefa Mellera,
d) dito dito przez Jana Kowalskiego,
e) dito dito przez Piotra Piotrowskiego,
f) dito dito przez Stan. Topolewskiego,
g) dito dito przez Jędrzeia Radacza,
h) dito dito przez Balcera Kaminskiego,
i) dito dito przez Krystyana Steychra,
k) dito dito przez Stan. Sawinskiego,
l) dito dito przez Michała Woykę,
ł) dito dito przez Krysztofa Mrozę,
m) dito dito przez Tomasza Katryniaka,
n) dito dito przez Michała Szomszura,
o) dito dito przez Pawła Swiercza,
p) Dom bez stodoły zamieszkały przez Jana Hyncza,
q) Karczma na tychże budach w węgieł, wiazd zaś w słupi wybudowane słomą pokryte.

Dobra przerzeczone Borkowo kościelne zaięte, maią rozległości podług rozmiaru Geometry Gensch w miesiącu Listopadzie 1808 roku uczynionego włok 61. morgow 18. □pręt. 58 miary Chełminskiey, łącząc iuż w to 144 morgow 144 □pręt. Kontrowersyi.

Kopie aktu zaięcia Sołtysowi Mateuszowi Wiśniewskiemu zastępcy Woyta dnia 3. Kwietnia 1811 r. w dobrach Borkowie kościelném, dnia zaś 5. Kwietnia 1811 W. Grzybowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoiu powiatu Mławskiego zostawione zostały.

Przerzeczone zaięcie nastąpiło na żądanie Wielmożnego Tomasza Gościckiego Radzcy departamentu Płockiego swoiem i żony swoiey Wielmożney Magdaleny z Miszewskich Gościckiéy imieniem czyniącego, niemniey z mocy plenipotencyi urzędowéy pod dniem 28. Sierpnia 1809. przez Wielmożnego Bernarda Miszewskiego małoletnich Leonarda, Jana, Kandydy niegdy Wielmożney Angeli z Miszewskich Rudeckiéy pozostałych dzieci Opiekuna czyniącego w Trembkach wielkich

powieci# Wyszogrodzkim zamieszkałego, dawniey tu w Płocku u niegdy Ur. Aloyżego Mezera Adwokata Sądu appellacyynego Xięstwa Warczawskiego przy ulicy Warszawskiéy pod Nrm. 278. taraz zaś po zgasłym życiu Ur. Mezera Adwokata u Ur. Maykowskiego Patrona Trybunału ninieysze zaięcie popieraiącego zamięszkanie przybieralne tu w Płocku przy ulicy Warszawskiéy pod Nrm. 278. maiącego.

Albowiem W. Stanisław Kraiński ktoremu powyższe dobra za summę złotych polskich sto dwanaście tysięcy w terminie do ostatecznego przysądzenia przeznaczonym, to iest: dnia 3 Października 1812 r. przez wyrok wpomnienionym dniu ferowany przysądzone na zalicytowanie Ur. Andrychewicza Patrona zostały, warunków prysądzenia zadosyć nie uczynił.

Celem zatém uskutecznienia zamierzonéy popierać przez W. Gościckiego na zysk lub stratę W. Stanisława Kraińskiego pomienionych dobr Borkowa Kościelnego licytacyi, do pierwszéy publikacyi dzień pierwszego Grudnia roku bieżącego na audyencyi Trybunału cywilnego pierwszéy Instancyi departamentu Płockiego iest przeznaczonym.

Wyciąg ninieyszy w sali audyencyonalnéy Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego dnia 7. miesiąca i roku bieżących zawieszony i podobny Ur. Maykowskiemu Patronowi wydany został.

Że w dniu 1. Grudnia 1812 r. do pierwszey publikacy przeznaczonym taż odbytą została, a następnie że do drugiey publikycyi czyli raczéy do przygotowuiącego przysądzenia dzień 15. Grudnia 1812 r. został przeznaczonym.

Wyciąg ninieyszego wtorego obwieszczenia dnia 2. Grudnia 1812 r. zawieszony i podobny Ur. Maykowskiemu Patronowi zaięcie popieraiącemu wydany został.

Dań w Płocku w Kancellaryi Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego dnia 2. Grudnia 1812.

Ostrowski.

Podpisany Komornik, podaię do publicznéy wiadomości: iż w dniu 20. Grudnia r. b. o godzinie 1. po południu, w Dobrzeniu w rynku, przed domem JPaństwa Chlebowskich, sprzedawane będą, więcéy daiącemu i przybicie otrzymuiącemu, konie zatradowane, u W. Trzcińskiego w Spiegowie. Na żądanie W. Machczyńskiego z Rochnow, wszystko za gotowe pieniądze.

Dan w Spiegowie 27. Listopada 1812.

Franczisżek Tyszka, Komornik T. D. Płockiego.